

Hæc quoq; uirtus. s. mouere risû: sed e opus aliis uirtutibus p̄cipue breuitate. Est: ite opus ua
rietate sermõis: nã cû narratio posita sit aliq̄do nõ solû in negociis: uerû etiã in personis debet ha
bere talis narratio sermonis festiuitatē: aiorû dissimilitudinē: grauitatē: lenitatē: spem: metû: & hu
iusmõis aī affectus: ut alia oīo sit auari: alia p̄digi. Aliter lætus: aliter mœstus loq̄t. Præterea hoc e
uenit cû dat unicuiq; qd̄ suû e. Ridiculû: nã p̄sæpe aliq̄ue uehementius taxamus aliquo ridiculo q̄
grauitate orõis. Secat: uehementē uexat. Sic Iuue. Ense uelut stricto secuit lucilius urbē. Hoc: p̄
pter has q̄s posui uirtutes. Stabāt: ur
uebant: durabāt eorû carmina: & i hoc
sunt imitãdi: ut cõseqm̄mur illã eandē ua
rietatē: & cõmutationē stili: & breuitatē
Pulcher: hironice. Hermogenes: hic e
rat lucilii defensor: quē negat legisse il
los græcos poetas: i qbus sūt uirtutes: q̄
nõ apparēt in lucilio. Simius: Deme
triû quēdam notat: q̄ fuit breuis staturæ
poeta: & fautor lucilii. Nil p̄ter cal
uum: nil doctus p̄ter cãtare caluum: uel
doctus cantare nil p̄ter caluû & catullû
poetas elegos. Græca latinis: qd̄ cice
ro in libro de officiis uitiû eē dicit. O
seri stu. i. q̄ nõ nisi sero studiis operã de
distis: uel seri. i. tardi i genio. Qui sus
pense legendû est: deinde. Ne putetis:
ut sit interrogãtis: & dicãus: putatis ne il
lum magnû fecisse: q̄ miscuit græca lati
nis. Pitholoenti: Hic epigrãmata fecit
mixta ex græcis & latinis. At sermo:
Dicat aliquis sermo mixtus ex utraq; li
gua cõciniõr e: ut eē gustui erit suauis ui
nû falernû mixtû chio. Nota falerni. i.
falernû in uase cuius nota & titulus erat
p̄fã. Cum uersus fa. Et cãm orabis ad
miscēbis ne utriusq; linguæ uerba: q. d.
nõ. Petilli: q̄ aurẽã coronã iouis capi
tolini furatus e: quem accusauit pedius
publicola & Messala coruinus. Coruius
ãt a dõ latinitaris amator fuit: ut cû schi
nobates audisset offesus pegrino uoca
bulo funabulû dicere maluit. Canusi
ni: Dicunt canusii utroq; sermone mixti
uti. Est enī conditû a Diomede. Qui
rinus: Optime auctõr romani imperii:
ut romana lingua utatur monet. Post
mediam noctem: Quo tempore som
nia uera sunt: nam cum animus noster
diuinus sit si contingat ipsum eo tem
pore in somnum cadere quo neq; om
nino cibus exinaniti simus: neq; rursus
uino & crapula grauati: sed iam deco
ctione illorum facta exoneratus: liberq;
re sensibus consopitis ualet. Num ligna: idest infanius ne tibi uideretur ferre ligna in siluam
cum ille locus lignorum copiosissimus sit: an ferre carmina ad græcos apud quos infinita co
pia est carminum: quasi dicat minus insanum est ferre ligna in siluam q̄ carmina ad græcos.

Auditoris: & e qdã tamen hic quoq; uirtus:
Est breuitate opus: ut currat snia: neu se
Impediat uerbis lassas onerantibus aures:
Et sermone opus e modo tristi sæpe iocoso
Defendente uicem modo rhetoris atq; poetæ
Interdum urbani parentis uiribus: atq;
Extenuantis eas consulto ridiculum acri
Fortius & melius magnas plerûq; secat res:
Illi scripta quibus cõædia prisca uiris est:
Hoc stabāt. hoc sūt itãdi. quos neq; pulcher
Hermogenes unq̄ legit neq; simius iste:
Nil præter caluum & doctus cantare catullû:
At magnum fecit: quod uerbis græca latinis
Miscuit: o seri studiorum: qui ne putetis
Difficile: & mirum rhodio quod pitholoeti
Contigit: at sermo lingua concinnus utraq;
Suauior: ut chio nõta si commixta falerni est
Cum uersus facias: te ipsû p̄cunctor: an & cû
Dura: tibi peragenda rei sit causa petilli:
Scilicet oblitus patriæq; patrisq; latini
Cû pedius causas exudet publicola atq;
Coruinus patriis: intermiscere petita
Verba foris malis canusini more bilinguis
Atq; ego cum græcos facerẽ natus mare citra
Versiculos: uetuit me tali uoce quirinus
Post mediã noctem uisus: cum sõnia uera:
In siluã nõ ligna feras infanius: ac si
Magnas græcorum malis implere cateruas:

Hermogenes

falernum

petilli

canusini

post mediam noctem